

vy ze školního neúspěchu (24,4 %). K vysoké absenci žáků v některých školách přispěla nedůslednost pedagogů při aplikaci nastavených pravidel omlouvání. K řešení vysoké absence žáků ve výuce a školní neúspěšnosti žáků přijímaly střední školy nejčastěji opatření spočívající v zintenzivnění spolupráce s rodiči, výchovným poradcem (přes 90 %), vyučujícími a vedením školy (86,1 % škol) a v pravidelné spolupráci s ošetřujícími lékaři (47 % škol), školskými poradenskými zařízeními (46 % škol) a s odbory sociálně-právní ochrany dětí (41 % škol). Sestavení a používání individuálních výchovných plánů využívalo pouze 7,8 % středních škol. Dlouhodobě se potvrzuje, že bez aktivní spolupráce zákonných zástupců, se středním školám nedaří absenci snižovat, zejména u žáků nematuritních oborů.

Efektivita primárně preventivních aktivit škol s cílem minimalizace rizik spojených s výskytem rizikového chování žáků byla v jednotlivých školách velmi rozdílná. Vyšší účinnost preventivních aktivit byla hodnocena na těch školách, kde se podařilo zapojit do jejich realizace všechny zainteresované strany ve škole i mimo ni a kde se více než na formální stránku dokumentů prokazujících preventivní programy dbalo na vlastní obsah těchto programů včetně pravidelného vyhodnocování úspěšnosti/neúspěšnosti prevence a přijímání a vyhodnocování následných opatření ke zlepšení stavu. Z meziročního srovnání četnosti rizikového chování žáků ve středních školách obecně vyplývá, že účinnosti preventivních opatření ke snižování rizikových oblastí by měly školy věnovat v dalším období větší pozornost.

Z názorů ředitelů, učitelů středních škol na kvalitu prostředí vyplývá, že největší spokojenost byla v oblasti uspořádání vnitřních prostor škol, které svou přehledností umožňují snadno udržovat dohled nad žáky. Rovněž většina ředitelů a učitelů středních škol hodnotí pozitivně dostatek příležitostí pro vzájemnou spolupráci učitelů a zákonných zástupců žáků. Při hodnocení školního klimatu řediteli a učiteli středních škol byla nejlépe vyhodnocena oblast vzájemné spolupráce mezi vedením škol a učiteli. Největší problémy naopak vyplynuly v nízké ochotě učitelů rozporovat kroky vedení, se kterými nesouhlasí. Při hodnocení školního klimatu řediteli, učiteli a žáky středních škol panovala největší shoda v názorech v oblasti kvalitního školního prostředí, kterou hodnotili ředitelé a učitelé, naopak nejvíce rozdílných názorů se objevilo v oblasti vztahů mezi pedagogy a žáky.

Tabulka 38

Přehled hodnocení školního klimatu – shoda mezi řediteli, učiteli a žáky (v %)

Školní klima – shoda mezi řediteli, učiteli a žáky	Míra shody	Podíl
Školní prostředí (ředitel – učitelé)	Vysoká	63,6
	Uspokojivá	36,0
	Neuspokojivá	0,4
Školní klima – vztahy mezi vedením a pedagogy (ředitel – učitelé)	Vysoká	47,4
	Uspokojivá	52,6
	Neuspokojivá	0,0
Školní klima – vztahy uvnitř pedagogického sboru (ředitel – učitelé)	Vysoká	59,6
	Uspokojivá	40,4
	Neuspokojivá	0,0
Školní klima – vztahy mezi pedagogy a žáky (učitelé – žáci)	Vysoká	42,6
	Uspokojivá	56,9
	Neuspokojivá	0,5
Školní klima – vztahy mezi žáky (učitelé – žáci)	Vysoká	76,9
	Uspokojivá	23,1
	Neuspokojivá	0,0